

Ngày 01 tháng 7 năm 2024

Tít 2:1-5 (1)

Chủ đề: *Những con hãy dạy điều hiệp với đạo lành. But speak thou the things which become sound doctrine;*

Trong tâm: *Những con hãy dạy điều hiệp với đạo lành. Khuyên những người già cả phải tiết độ, nghiêm trang, khôn ngoan, có đức tin, lòng yêu thương và tánh nhẹn vẹn lành. Các bà già cũng vậy, phải có thái độ hiệp với sự thánh; đừng nói xấu, đừng uống rượu quá độ; phải lấy điều khôn ngoan dạy bảo; phải dạy đàn bà trẻ tuổi biết yêu chồng con mình, có nét na, trinh chánh, trông nom việc nhà; lại biết ở lành, vâng phục chồng mình, hầu cho đạo Đức Chúa Trời khỏi bị một lời chê bai nào.* Phần nhiều người tin có Đức Chúa Trời và họ cũng cầu nguyện tiếp nhận Chúa, thế nhưng tuổi người ta càng già, thì sự tích tụ tội lỗi của cuộc đời người đó càng dày và trở thành đôn lầy trong tư tưởng của họ, không muốn người khác dạy bảo mình. Họ cậy công sức của xác thịt mình công hiến cho gia đình để che đậy sự lỏa lồ của linh hồn mình. Để linh hồn những người như vậy được cứu chuộc, thì “kẻ truyền giải” của Đức Chúa Jêsus Christ phải dạy họ đạo lành - **sound^{G5198} doctrine^{G1319}** tức là **Lời không bao giờ thay đổi, đó là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời**. Vì chúng ta đánh trận không phải với thịt và huyết, và các Lời chúng ta rao giảng không phải cho xác thịt mà là cho linh hồn người ta được nghe và ma quỷ rất sợ Lẽ thật vì đó là sự sáng thật của Đức Chúa Trời ban cho linh hồn loài người. Khi chúng ta rao Tin-Lành thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh Linh sẽ khiến linh hồn người ta nghe được, dù xác thịt người ta có thể không hiểu. Cũng như khi các bác sỹ truyền huyết thanh cùng các loại dinh dưỡng đặc biệt để cấp cứu người bệnh vậy, thân thể xác thịt của người ta không cảm nhận được sự ngon hay ngọt hay đắng của các dung dịch được truyền đó, nhưng người ta có thể cảm nhận được sự phục hồi sức lực của thân thể mình từng giờ, từng ngày. Cũng như vậy, Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời phải được sử dụng trong tất cả mọi trường hợp, kể cả cho người trẻ và người già, vì Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời liên quan tới linh hồn của người ta mà linh hồn thì không có tuổi, nên tuổi tác của loài người không thể ngăn trở được quyền phép của Lẽ thật, vì thế cho nên mọi người tin Chúa phải tái sinh linh hồn bằng quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời và phải được nuôi dưỡng và duy trì sự sống mình bằng Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Khi chúng ta giảng Lời Chúa trong văn tự, nghe là đúng, nhưng vì tác dụng của Luật pháp là chỉ ra cho người ta biết tội lỗi, nên ma quỷ sẽ dùng những sự đó để kích động lòng tự trọng của người ta mà nổi giận, chống lại những sự giảng dạy đó, nếu những người giảng lại là người trẻ tuổi hơn họ. Vậy nên người hầu việc Chúa phải có sự khôn ngoan thật được ban cho bởi Đức Thánh Linh, như Đức Thánh Linh đã làm cho sứ đồ Phao-lô và qua Phao-lô mà dạy lại cho Ti-mô-thê vậy.

Kinh-Thánh tham khảo: Lê-vi ký 19; Châm ngôn 29; Giô-ên 2;

Ngày 02 tháng 7 năm 2024

Tít 2:1-5 (2)

Chủ đề: *Các bà già cũng vậy, phải có thái độ hiệp với sự thánh; đừng nói xấu, đừng uống rượu quá độ; phải lấy điều khôn ngoan dạy bảo; phải dạy đàn bà trẻ tuổi biết yêu chồng con mình, có nét na, trinh chánh, trông nom việc nhà; lại biết ở lành, vâng phục chồng mình, hầu cho đạo Đức Chúa Trời khỏi bị một lời chê bai nào.*

Trong tâm: Điều khác biệt về các lời giảng mà sứ đồ Phao-lô đã dạy dỗ Ti-mô-thê đây không giống như đối với người Hê-bơ-rơ, vì đối với người Hê-bơ-rơ thì đạo luật đối với những người nữ, những người làm vợ là rất nghiêm khắc, đó là người nữ phải vâng phục chồng mình trong mọi sự và người vợ gọi chồng mình là chúa mình, **Vì A-đam được dựng nên trước nhất, rồi mới tới Ê-va. Lại không phải A-đam bị đổ dành, bèn là người đàn bà bị đổ dành mà sa vào tội lỗi.** Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán xét Ê-va: **Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong cơn thai nghén; người sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con; sự dục vọng người phải xu hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị người.** Mặc dù Kinh Thánh chép rõ các mạng lệnh của Đức Chúa Trời tùy theo thân phận của người nam hoặc người nữ, hoặc cha, mẹ với con cái phải vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng chỉ có dân Hê-bơ-rơ là biết tôn trọng (dù không hoàn toàn) Luật pháp của Đức Chúa Trời, còn với những người (không phải là người Hê-bơ-rơ) đã tin Chúa trong giao ước mới lại không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì cơ họ đã nghe lời của các giáo sư giả, dù những người đó mang chức vụ mục sư hay là người truyền giáo, đã ngộ nhận về ân điển trong thời kỳ của giao ước mới, mà cho rằng các lời được chép trong Kinh Thánh phần giao ước cũ đó không có giá trị đối với các hành vi của người ta và người ta áp dụng theo luật nhân quyền của thế gian mà cho rằng “nam nữ bình quyền” và những người nữ cũng có thể làm mục sư và như vậy, họ tự ý loại bỏ hoặc hạn chế quyền phép của một số điều răn của Đức Chúa Trời liên quan đến việc người vợ không phải vâng phục chồng mình trong mọi sự như Kinh Thánh đã chép. Họ đã chối bỏ Luật pháp của Đức Chúa Trời, dù Kinh Thánh đã chép rõ rằng Lời của Đức Chúa Trời hằng còn đến muôn đời và chính Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rõ rằng: **Các người đừng tưởng Ta đến đặng phá luật pháp hay là lời tiên tri; Ta đến, không phải để phá, song để làm trọn. Vì Ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn.** Kinh Thánh chép về loài người và trách nhiệm của loài người là phải vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, như Kinh Thánh có chép: **Này tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.** Sứ đồ Phao-lô muốn Ti-mô-thê lấy sự khôn ngoan mà giảng dạy theo như Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh, phần còn lại Chúa sẽ làm việc.

Kinh Thánh tham khảo: Sáng thế ký 3; Thi Thiên 40; Ma-thi-ơ 5; 1 Phi-e-rơ 3;

Ngày 03 tháng 7 năm 2024

Tít 2:6-8

Chủ đề: *Cũng phải khuyên những người tuổi trẻ ở cho có tiết độ. Hãy lấy mình con làm gương về việc lành cho họ, trong sự dạy dỗ phải cho thanh sạch, nghiêm trang, nói năng phải lời, không chỗ trách được, đừng kẻ nghịch hổ thẹn, không được nói xấu chúng ta điều chi.*

Trong tâm: Sự thanh sạch trong sự dạy dỗ đối với những người trẻ tuổi mà sứ đồ Phao-lô muốn Ti-mô-thê chú ý đây không nói về ngôn ngữ của thể gian hay là tài ăn nói, mà là sự tôn trọng tuyệt đối Luật pháp của Đức Chúa Trời, tức là những sự đã chép trong Kinh Thánh. Vì ma quỷ sẽ tận dụng những sự thiếu chính xác về ngôn ngữ của Kinh Thánh mà bắt bẻ những người đứng giảng còn trẻ và đó là lý do mà sứ đồ Phao-lô đã nhắc nhở Ti-mô-thê phải cậy ơn của Đức Thánh Linh mà thi hành chức vụ mình. Nhưng trong thời kỳ sau rốt này, những sự dạy dỗ mà sứ đồ Phao-lô đã viết trong thư gửi cho Ti-mô-thê, cũng là gửi cho mọi người tin Chúa có cơ hội được đọc các thư tín của ông cũng như thư tín của các sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ và cũng là tâm tình của sứ đồ Phao-lô đối với chức vụ mà Đức Thánh Linh đã giao phó cho ông, là khiến muôn dân trở nên môn đồ của Ngài, thì người ta không để ý đến, vì họ đã chịu ảnh hưởng của các giáo sư giả, mượn ý nghĩa của hai chữ ân điển mà khiến cho Luật pháp của Đức Chúa Trời, cũng như các mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ trở nên mất giá trị. Nghĩa là người ta lạm dụng sự yêu thương của Đức Chúa Trời mà bỏ qua việc tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà họ không biết rằng, Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người đó chính là sự yêu thương của Đức Chúa Trời, vì người nào luôn sống theo Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, thì người ấy thật sự được ở trong yêu thương của Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus Christ đã làm chứng về Lẽ thật này với các môn đồ của Ngài: **Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương của Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương của Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng của các người được trọn vẹn.** Nếu bạn muốn nhận được sự yêu thương của Đức Chúa Trời, hãy vâng giữ và tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, bạn sẽ kinh nghiệm được sự yêu thương của Ngài

Kinh-Thánh tham khảo: Lu-ca 6; Giảng 3; Giảng 15; Gia-cơ 1;

Chủ đề: *Hãy khuyên những tội tử phải vâng phục chủ mình, phải làm đẹp lòng chủ trong mọi việc, chớ cãi trả, chớ ăn cắp vật chi, nhưng phải hằng tỏ lòng trung thành trọn vẹn, để làm cho tôn quý đạo Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, trong mọi đường.*

Trong tâm: Đức Chúa Trời đã dùng Lời của Ngài để tạo nên muôn vật và Ngài thiết lập Luật pháp cho hết thảy muôn vật mà Ngài đã tạo nên. Bất luận một tạo vật nào không vâng phục sự chỉ định, sự cai trị của Đức Chúa Trời, thì tạo vật đó phải chết. Vì cơ tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được tạo nên trên đất này mà sự chết đã trải qua hết thảy loài người, tức là linh hồn loài người đã phải ngổ trong bóng của sự chết. Đức Chúa Trời hằng còn đến muôn đời và bất cứ một mạng lệnh nào của Đức Chúa Trời được phán ra thì sẽ có sự thưởng phạt, không có sự thỏa hiệp hoặc tỵ vị. Đức Chúa Trời ban ân điển cho loài người, đó là nếu người nào được nghe tiếng của Đức Chúa Trời mà tiếp nhận Luật pháp của Đức Chúa Trời mà vâng giữ lấy và làm theo, thì linh hồn người đó sẽ nhờ sự giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời mà được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời tùy theo Luật pháp của Đức Chúa Trời. Dầu vậy, không phải hết thảy mọi người nào nói mình tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, thì người đó sẽ được cứu chuộc, đó là bởi vì người ta đã không được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là Lời duy nhất có quyền phép khiến ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn người đó được thắp sáng trở lại và nhờ sự sáng thật đó mà linh hồn người đó được sự sống lại và nếu linh hồn người đó trở dậy cai trị xác thịt mình sống vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời thì linh hồn đó sẽ được cứu chuộc và được sự sống đời đời. Sự vâng phục chủ mình được sử đồ Phao-lô nhắc nhở Ti-mô-thê dạy người ta phải làm theo đó là thuộc về mười điều răn (mười sắc lệnh) của Đức Chúa Trời. Sự người ta không vâng phục chủ mình trong xác thịt đó cũng đồng nghĩa với việc người đó không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời vậy. Khi người lái xe không vâng phục bảng chỉ dẫn giao thông trên đường, thì người đó đã vi phạm luật giao thông và người đó sẽ bị phạt vì sự vi phạm của mình. Nếu người đó không chịu nộp phạt, người đó sẽ bị bắt và phải chịu phạt nặng hơn theo Luật pháp của chính phủ thể nào, thì người nào nói mình tin Chúa mà không vâng phục các mạng lệnh cùng các điều răn (sắc lệnh) của Đức Chúa Trời, thì người ấy đang chống lại Đức Chúa Trời vậy. Đức Chúa Trời là Đấng công bình, Ngài không coi kẻ có tội là vô tội, vậy nên những người giữ chức vụ giảng dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời phải hoàn thành chức vụ mình, vì Lời Chúa có chép: **Hỡi con người, Ta đã lập người lên dựng canh giữ nhà Y-sơ-ra-ên; khá nghe lời từ miệng Ta, và thay Ta răn bảo chúng nó. Khi ta nói với kẻ dữ rằng: Mày chắc sẽ chết! Nếu người không răn bảo nó, không nói với nó dựng khuyên nó từ bỏ đường xấu để cứu mạng mình, thì người dự đó sẽ chết trong tội lỗi nó; nhưng Ta sẽ đòi huyết nó nơi tay người. Trái lại, nếu người răn bảo kẻ dữ, mà nó không từ bỏ sự dự cùng đường xấu mình, thì nó sẽ chết trong tội lỗi nó; còn người, thì giải cứu được linh hồn mình.** Cả người giảng và người nghe đều phải vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời **Kinh-Thánh tham khảo:** Sáng thế ký 2; Xuất Ê-díp-tô Ký 20; Ê-xê-chi-ên 3;

Chủ đề: *Vả, ân điển Đức Chúa Trời hay cứu mọi người, đã được bày tỏ ra rồi. Ân điển ấy dạy chúng ta chừa bỏ sự không tin kính và tình dục thế gian, phải sống ở đời này theo tiết độ, công bình, nhân đức, đang chờ đợi sự trông cậy hạnh phúc của chúng ta,*

Trong tâm: Phần nhiều người tin Chúa đã ngộ nhận về ân điển của Đức Chúa Trời, nên họ bỏ qua phần trách nhiệm của linh hồn mình phải vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì ân điển được ban cho để linh hồn người tin Chúa được phục hồi sự sống mà cai trị xác thịt mình sống vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, chứ ân điển không thay thế Luật pháp của Đức Chúa Trời. Khi một người hạ mình xuống xưng Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa của sự sống mình và người đó phải được chứng minh qua việc người đó phải từ bỏ cái tôi của xác thịt mình, vâng phục hết thảy các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, cùng dạy cho những người khác dưới quyền mình (nếu có) phải tôn trọng và vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời nữa. Khi người nào sống vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì người đó, nghĩa là cả linh hồn và xác thịt của người đó sẽ nhận được phần thưởng, tức là sự báo trả công bình của Luật pháp và sự báo trả cho sự vâng phục sẽ là phước hạnh cả thuộc thể và thuộc linh. Cũng một lẽ đó, sự báo trả cho kẻ không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời sẽ là sự rửa sã của Luật pháp, nếu phạm tội nặng, thì người đó sẽ chết. Tự ân điển không phát ra tiếng để người ta nhận biết mình sẽ nhận được điều gì, nhưng từ nơi linh hồn của người ấy sẽ nhận biết được sự báo trả này, vì khi A-đam phạm tội, khả năng nhận biết điều thiện và điều ác đã vào trong loài người hết thảy và người ta có thể nhận biết được những sự báo trả của Đức Chúa Trời đối với mọi hành vi của mình và khả năng đó sẽ dạy cho người ta biết điều mình phải làm và Đức Chúa Trời biết rõ mọi ý tưởng của người ta, khi người ta đối diện với Luật pháp của Ngài. Vậy nên các tội tử của Đức Chúa Jêsus Christ phải giảng dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời cho hết thảy những người mà mình được giao phó cho đó để dạy dỗ họ. Chớ cho rằng người ta không hiểu được Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì như Môi-se đã dạy dân Y-sơ-ra-ên rằng: **Điều răn này mà ta truyền cho người ngày nay chẳng phải cao quá người, hay là xa quá cho người. Nó chẳng phải ở trên trời, để người nói rằng: Ai sẽ lên trời đem nó xuống cho chúng tôi nghe, dựng chúng tôi làm theo? Nó cũng chẳng phải ở bên kia biển, để người nói rằng: Ai sẽ đi qua bên kia biển, đem nó về cho chúng tôi nghe, dựng chúng tôi làm theo? Vì lời này rất gần người, ở trong miệng và trong lòng người, để người làm theo nó.** Nếu bạn muốn nhận được phước hạnh cho sự sống của linh hồn và thân thể xác thịt mình, thì hãy vâng giữ các mạng lệnh của Đức Chúa Trời và làm theo các mạng lệnh đó, như Đức Giê-Hô-Va đã phán với Giô-suê vậy. **Kinh-Thánh tham khảo:** Phục truyền luật lệ ký 30; Giô-suê 1; Rô-ma 10;

Chủ đề: *Sự hiện ra của sự vinh hiển Đức Chúa Trời lớn và Cứu Chúa của chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ, là Đấng liêu mình vì chúng ta, để chuộc chúng ta khỏi mọi tội và làm cho sạch, dựng lấy chúng ta làm một dân thuộc riêng về Ngài, là dân có lòng sốt sắng về các việc lành.*

Trong tâm: **Sự vinh hiển hiện** ra đó là nói về Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời được tỏ ra không phải cho hết thảy loài người, nhưng là sự tỏ ra của Đức Thánh Linh cho những người xứng đáng nhận được phần thưởng đó, như Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài: **Còn như các người, đã bền lòng theo Ta trong mọi sự thử thách của Ta, nên Ta ban nước (kingdom) cho các người, cũng như Cha Ta đã ban cho Ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước Ta (My kingdom), và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.** Để người tin Chúa được thấy và được vào trong Nước Đức Chúa Trời (*the kingdom of God*), thì người tin Chúa phải nhờ quyền phép của sông nước hằng sống của Đức Chúa Trời để được tái sanh linh hồn mình. Vì nếu linh hồn của người ta không nhận được sự sống lại, thì sự tin Chúa của người đó là vô ích. Vì người ta không thể tin Chúa bằng sự nhìn thấy của con mắt xác thịt và không thể nghe được tiếng của Đức Chúa Trời bằng cái tai của xác thịt mình, vì Đức Chúa Trời là Thần và tiếng của Đức Chúa Trời cũng vậy, tai của xác thịt loài người không thể nghe được. Nhưng nếu người ta vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì kết quả là tội lỗi của người đó được bôi xóa, khi người ta vâng giữ và làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời. Bấy giờ, Đức Thánh Linh sẽ mở con mắt của linh hồn người đó và Ngài cũng sẽ mở tai của linh hồn người đó khiến người đó được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, còn được gọi là ma-na đang giấu kín, và được uống nước do Đức Chúa Jêsus Christ ban cho, tức là Lễ thật. Chỉ khi nào người tin Chúa được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời thì linh hồn người đó mới được tái sanh và Đức Thánh Linh sẽ dắt dẫn linh hồn người vào trong sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, tức là được vào trong Nước Đức Chúa Trời, là nền tảng của quyền phép, sự cai trị, hoàng gia của Đức Chúa Trời. Đó là sự vinh hiển mà Đức Chúa Trời sẵn lòng ban cho những người kính sợ Ngài. **Kinh-Thánh tham khảo:** Lu-ca 22; Giảng 3; Giảng 7;